

DOMJÁN MÁTÉ

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történelem MA

domjan.mate@gmail.com

Az Egyesült Államok Tengerészgyalogsága a második világháborúban

Az Egyesült Államok 1941 decemberében, a Pearl Harbor elleni támadás után, belépett a második világháborúba, mint hadviselő fél. A hadba lépés után fiatalok tömegei igyekeztek a toborzóirodáikba, hogy tengerészgyalogosnak jelentkezhessenek és harcba szállhassanak a japánokkal.

Előadásomban az Egyesült Államok Tengerészgyalogsága 1. hadosztályának részvételét fogom bemutatni a második világháború csendes-óceáni hadszínterén, ezen belül az 1942-43-as guadalcanali és az 1944-es peleliui hadjáratokat, három, a harcokban résztvevő tengerészgyalogos, Robert Leckie, Eugene Sledge és Sidney Phillips visszaemlékezése tükrében.

A modern tengerészgyalogság először a guadalcanali hadjáratban került alkalmazásra, mint önálló fegyvernem. A sziget stratégiaiilag fontos helyen feküdt, az itt épülő repülőtérről a japán gépek akár Ausztráliáig is elérhettek. A hadjárat az amerikaiak győzelmével ért véget, és utat nyitott a további szövetséges hadműveletekhez. A peleliui hadjárat szintén az amerikaiak győzelmével zárult. Ekkorra a japán hadvezetés új védelmi doktrínát fogadott el, aminek következtében az 1. tengerészgyalogos hadosztály több mint 6000 embert vesztett a harcokban. A tengerészgyalogság veszteségeinek tekintetében ez egyike volt a legsúlyosabbaknak, Ivo Dzsima és Okinava mellett.

Összegezve, a két hadjárat sikeresnek számított az amerikaiak szempontjából, hiszen elérték a kitűzött célokat, ugyanakkor a veszteségek tükrében a peleliui hadjárat eredményessége megkérdőjelezhető.